

— उद् s. उहस.

— प्र s. प्रघस.

— वि s. विघस.

घस (von घम् m. der Fresser, N. pr. eines dämonischen Wesens HARIV. 9538. LANG. I, 513. eines Rākshasa R. 5, 12, 12. — Vgl. मन्त्रघस und प्रघस.

घसि (wie eben) m. Nahrung H. 423. घसिनी मे मा से पृक्था ऊर्ध्व मे नाभिः सीद VS. S. ६८. — Vgl. घासि.

घस्मर (wie eben) 1) adj. f. घ्रा gefräßig P. 3, 2, 160. Vop. 26, 150. AK. 3, 1, 20. H. 394. VJUP. 63. MBH. 8, 1856. — 2) m. N. pr. eines Hirsches (eines verwandelten Brahmanen) HARIV. 1210.

घस्त्र 1) adj. (von घम् verletzend, schindend u. s. w., = हिंस्र H. an. 2, 414. MED. r. 30. — 2) m. Tag (vgl. घ्रंस) AK. 1, 1, 2, 2. H. 138. H. an. MED. — 3) n. Safran TRIK. 2, 6, 36.

घाट 1) adj. oxyt. = घाटास्यास्ति गाṇा अर्धश्रादि zu P. 5, 2, 127. Vgl. घाटकर्करी. — 2) m. a) = घाटा ÇABDAR. im ÇKDr. — b) = घट Krug, Topf (viell. nur fehlerhaft) HARIV. 16117. — 3) f. घ्रा गाṇा अर्धश्रादि zu P. 5, 2, 127. Nackenband SUÇR. 2, 377, 3. Nacken AK. 2, 6, 2, 39. H. 586. — Vgl. कर्घाट ein best. Baum SUÇR. 2, 231, 14. 232, 2.

घाटकर्करी (घाट + कर्क) f. eine Art Laute ÇĀṆKH. ÇR. 17, 3, 12.

घाटरी f. dass. ÇĀṆKH. ÇR. 17, 3, 15. 16. — Vgl. अघाटिला LĪTJ. 4, 2, 8. 9. अघाटिका ÇĀṆKH. ÇR. 17, 3, 12.

घाटाल adj. (?) in Verb. mit विद्मधि SUÇR. 1, 280, 7. Viell. घाटाल wie eine Glocke geformt zu lesen. — Vgl. घटाल.

घाटिक 1) m. = घाणिक BHAR. zu AK. 2, 8, 2, 65. ÇKDr. — 2) f. घ्रा a) = घाटा ÇABDAR. im ÇKDr. — b) wohl nur fehlerhaft für घटिका PAÑKĀT. 209, 24. 211, 24. 212, 4.

घाणिक (von घाṇa) m. 1) Glöckner, ein mit einer Glocke herumstehender Bänkelsänger AK. 2, 8, 2, 65. H. 794. MBH. 13, 6028. VARĀH. BRH. S. 10, 6, 12. — 2) Stechapfel HĀR. 107.

घात (von कृन्) P. 7, 3, 32. 54. 1) adj. tödend; s. अमित्रघात, गो. — 2) m. a) Schlag, = प्रहार MED. t. 17. इक्ष्मि विविधैर्घातैर्हन्तुमेताः R. 6, 98, 23. पार्श्वघातैः, वाङ्घातैः 24. VID. 24. वज्र MBH. 1, 5471. शर BENE. Chr. 33, 4. घ्रा AK. 2, 8, 2, 52. H. 776. ÇĀK. 61. पाषाण KATHĀS. 20, 167. खरनयनशर GĪR. 10, 3. शिरोघाते wenn er sich vor den Kopf schlägt VARĀH. BRH. S. 50, 12. शिरोघातमभिनीय MRĪKŪ. 144, 13. — b) Tödtung AK. 2, 8, 2, 84. H. 371. JĀGŪ. 3, 252. MBH. 4, 861. 8, 2155. 13, 1026. 6678. R. 3, 63, 15. 5, 48, 9. PAÑKĀT. I, 321. मत्स्य M. 10, 48. — c) Beschädigung, Zugrunderichtung, Vernichtung: घाम M. 9, 274. हिरण्यपुर ARG. 10, 70. शस्य JĀGŪ. 2, 159. इन्द्रिय SĀṆKHJAK. 7. विश्वास PAÑKĀT. 101, 25. — d) Pfell MED. t. 17. — e) das Product einer Multiplication COLEBR. Alg. 3. — Vgl. कर्मघात, घाम.

घातक (wie eben) Sch. zu P. 7, 3, 32. 54. adj. subst. f. 1) tödend, Mörder M. 5, 51. MBH. 3, 13804. 13, 3609. 5624. मम मित्रस्य घातकीयम् VET. 12, 12. नृ MBH. 12, 10289. द्विजशत्रु 7, 56. ब्रह्म PAÑKĀT. II, 115. मातृ R. 2, 78, 22. पितृ KATHĀS. 26, 140. — 2) vernichtend, zu Grunde richtend, zu Schanden machend: सूर्यः कमलघातकः VIDAGDHAMUKHAM. im ÇKDr. स्वार्थ MBH. 3, 1277. विश्वास PAÑKĀT. 32, 15. 66, 18. 209, 8.

घातकर (घात + 1. कर) adj. f. 1) tödlich, verderblich VARĀH. BRH. S. 60, 6. 85, 68.

घातन (von कृन्) 1) adj. subst. tödend, Mörder Uṇ. 3, 12, Sch. — 2) m. N. pr. eines Höllenbewohners H. 1362, Sch. — 3) f. 1) eine Art Keule: घातनीभिश्च गुर्वभिः शतघ्नीभिस्तथैव च HARIV. 2633. 12337. रज्जुनाला-वनद्वाभिर्घातनीभिश्च सर्वतः । वध्यमानो मन्त्राकारो न प्राबुध्यत रात्सः ॥ R. 6, 37, 54. Vgl. घातिनी. — 4) n. das Töden, Erschlagen, Morden ÇABDAR. im ÇKDr. पशुवह्नातनं वा मे दृक्नं वा कटाग्रिना । क्रियताम् MBH. 2, 1538. KATHĀS. 20, 214. DEV. 12, 2. — Vgl. क्रव्यघातन.

घातय् denom. von घात; s. u. कृन्.

घातव्य (von कृन्) adj. zu töden, den Tod verdienend MĀLAV. 9, 9.

घातस्थान (घात + स्थान) n. Schlachthaus; Richtplatz WILS.

घाति (von कृन्) m. (?) 1) Schlag, Verwundung UṇĀDIVṚTTI im SĀM-KSHIPTAS. ÇKDr. — 2) Vogelfang UṇĀDIK. im ÇKDr. — Vgl. निघाति und घातिपत्तिन्, घातिविकृग.

घातिन् (von घात) P. 3, 2, 51. 86. 1) adj. subst. a) tödend, Mörder: शत्रुसंघानां घातिनीम् (शक्तिम्) MBH. 3, 17198. 13, 2156. प्रसह्य JĀGŪ. 2, 273. स्त्रीबाल 74. M. 8, 89. पति R. 2, 74, 7. विप्र 3, 16, 30. रिपु 28, 41. हरिरात्सघातिनी (निशा) 6, 19, 13. PAÑKĀT. I, 474. VARĀH. BRH. S. 3, 33. RĀGĀ-TAR. 3, 448. BUĀG. P. 8, 24, 14. H. 10. — b) vernichtend, zu Grunde richtend, zu Schanden machend COLEBR. Misc. Ess. I, 384. अघो MBH. 3, 63. मूल R. 5, 47, 17. सर्वार्थ 71, 5. प्रत्यय 3, 33, 59. — 2) f. 1) Keule: लोह Uṇ. 4, 126, Sch.; vgl. घातनी. — Vgl. अन्धक्रधातिन्, घमित्र, घर्धक, घातम्, काल, कुमार, कृमि, गुण, घाम, शश, शीर्ष.

घातिपत्तिन् m. Falke HĀR. 86. H. an. 3, 36. घातिविकृग in. dass. MED. k. 82. — Wird in घाति + प and वि zerlegt; mit demselben Rechte könnte man aber auch घातिन् darin finden.

घातुक (von कृन्) adj. P. 3, 2, 154. Vop. 26, 146. zerreissend, tödend AV. 12, 4, 7. TBa. 2, 1, 1, 3. ÇAT. Br. 13, 2, 6. PAÑKĀT. Br. 7, 9. 21, 2. दैत्यान्घातुको हरिः P. 2, 3, 69, Sch. Schaden zufügend, böseartig AK. 3, 1, 28. 47. 3, 4, 18, 112. 23, 190. H. 369.

घात्य (wie eben) adj. P. 3, 1, 97, VĀRTI. Vop. 26, 7. zu töden: सुख leicht zu töden PAÑKĀT. 194, 6.

घार (von 1. घृ) 1) m. Besprengung, Beträufelung H. 837. — 2) f. 1) ein best. Metrum (4 Mal — — —) COLEBR. Misc. Ess. II, 138 (IV, 2). Hier घारि, aber im Index घारी.

घातिक (von घृ) m. ein mit zerlassener Butter bereiteter Kuchen H. 400. PAÑKĀT. 246, 1. — Vgl. घृतपूर.

घातिप (wie eben) m. pl. N. pr. eines Kriegerstammes; sg. der Fürst dieses Stammes, f. 1) im gaṇa पौधेपादि zu P. 5, 3, 117. 4, 1, 178.

घास (von घस्) m. P. 2, 4, 38. 6, 2, 144. 3, 3, 59, Sch. 7, 4, 49, Sch. Futter AK. 2, 4, 5, 33. H. 1193. अयं घासो अयं व्रज इह वृत्सान्नि व्रजमिः AV. 4, 38, 7. 8, 7, 8. 11, 3, 18. VS. 11, 75. TBa. 1, 6, 2, 10. घासमुष्टिं परगवे दद्यात्संवत्सरं तु यः MBH. 13, 3441. PAÑKĀT. 213, 1. 224, 2. Vgl. अश्वघास, welches Futter für Pferde bedeutet, und पूतिघास.

घासक (von घास) am Ende eines adj. comp. Nahrung, Futter: अया-नीयमघासकम् (बलम्) MBH. 1, 5618.